הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה

מאי נינהו גיורת פחותה מבת שלש שנים

ויום אחד ודלא יכר' שמעון בן יוחי מותרין

לבוא זה בזה ונוקמה בבת שלש שנים ויום

אחד ואפי' לר' שמעון בן יוחי א"כ יימצידה

תברה אלא מעמא דבת שלש שנים ויום

אחר הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחר

דמותרת לבא בקהל כהונה אסורה לבוא זה

בזה הרי פחותה מבת שלש שנים ויום אחד

לר"ש בן יוחי דמותרת לבא בקהל כהונה

ומותרות לבא זה בזה וכללא הוא דכל

האסורים לבא בקהל כהונה מותרין לבא זה

בזה והרי אלמנה וגרושה וחללה וזונה

דאסורים לבא בקהל כהונה ואסורים לבא זה

בזה ותו הא מותר אסור והרי גר שמותר

בכהנתי ומותר בממזרת אלא אמר רב נתן

בר הושעיא ה"ק כל שכהן אסור לישא את

בתו ומאי ניהו גר שנשא גיורת סוכר' אליעזר

בן יעקב מותרין לבא זה בזה וכללא הוא

דכל שכהן אסור לישא את בתו מותרים

לבא זה בזה הרי חלל שנשא בת ישראל

דכהן אסור לישא בתו ואסורין נמי לבא זה

בזה לא קשיא יכר' דוםתאי בן יהודה והרי

חלל שנשא חללה וכהן אסור לישא בתו

ואסור נמי לבא זה בזה ותו הא מותר אסור

והרי גר שנשא בת ישראל יוכהן מותר

לישא בתו ומותרין לבא זה בזה אלא אמר

רב נחמן אמר רבה בר אבוה הכא ממזר

מאחותו וממזר מאשת איש איכא בינייהו

ת"ק סבר ®אפי' ממזר מאחותו נמי הוי ממזר

ור' יהודה סבר מאשת איש הוי ממזר

מאחותו לא הוי ממזר מאי קמ"ל ייתניגא

איזהו ממזר כל שהוא יבלא יבא דברי ר'

עקיבא שמעון התימני אומר כל שחייבין עליו

כרת בידי שמים יוהלכה כדבריו ר' יהושע

אומר כל שחייבין עליו מיתת ב"ד אלא

אמר רבא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו

והכי קאמר כל האסורים לבא בקהל ומאי

ניהו גר עמוני ומואבי מותרין לבא זה בזה

אי הכי ימאי ר' יהודה אוסר ה"ק אע"פ שרבי

יהודה אוםר גר בממזרת? הני מילי גר דראוי

לבא בקהל אבל גר עמוני ומואבי דאין

ראויין לבא בקהל לא תנו רבנן 30בן

תשע' שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו

כל

לקמן
ניבמות ס: לקמן
עח.], כ) [בערוך ערך
לד א גריס בשם רבינו

חננאל א"כ מצמדה חברה

ד) ולעיל עב ע"בן.

ס) [יבמות נו. לקמן עו.],ו) [לעיל סד. סו. לקמן

עו.], ז) [בכת"י: דכהן], ק) ומיבת אפיי ליתא

הרש"ל. אמנס גם בתום׳

ועו"ר ליתה], ט) יבמות

מט. ספרי פ' תלא, י) [בכת"י: אמאי. וכ"ה

) [פפת ד. מונה: דכ ט ברש"י], כ) לעיל עב:, () יבמות סח. [תוספתה

מת מומ"ח. ע) ובמ"ח:

בממזר], פ) [בס מ. בממזר], פ) [בדפו"ר ודפו"י: ולאון, 2) [בכת"י

כתוב: אלא ת"ק סבר יש], ק) [ל"ל בני. [רש"ש] (וכ"ה

בתוס' בשמו), ל) ול"ל

אוסר לבני חייבי (רש"ש)], ש) [נ"ל כל האסוריו לבא בקהל שאין קדושין חופסין

בהן כגון אפי׳ חייבי כריתות

אפילו שאין קידושין תופסין

וכו'. ולפנינו כרש"ל,], א) [בעמוד א], ב) [דברים

כגן, ג) [יבמות ד ע"א],

ר) [שם מט סוע"א, ע"ש],

'א], ס) [נדפו"ר

ובדפו"ר ונוסף ע"פ

בכהונה.

מג א מיי פייח מהלי איסורי ביאה הלייג ממג לאוין קכא טוש"ע אה"ע פי ו פעי ח ב מד ב מיי שם פט"ו מד ב מיי אם פט"ו

מה ג מיי שם פי״ח הל״ג סמג לאוון קכא טוש״ע שם סי׳ ו סעי׳ ח וע״ש בב״י:

מוש"ע אה"ע סי' ד סעי

מוסף רש"י

איזהו ממזר כל שהוא בלא יבא. כל קוכה בלא יבא. כל קוכה בלא יבא. כל קוכה כרת, כגון לטוסת לציו בה כל כל קולה ליהודה להיה למו ולפילו לון בה קוכה למו ולפילו לון לה למין, וכגון נושא לולח ללח דקוכה צלח ככת שליו ברת. לכל שחייבין והי לא דקוכה צלח לכת שחייבין בין תשע שונים ויום לא אחד. שהוא גר עמוני בין תשע שונים ויום מקסל, מצרי ואדומי. בסף ל, מצרי ואדומי. בסף לכות הלויח הן, חלל. פסול לכחונה, פסלות. לס כת מו הפרלות ליום לכחונה בין מו התכומה וליה ככן מו התכומה וליה ככן מו התכומה וליה כל לכחונה לבחום מולחים מולחים שולמים וליחום מולחים מולחים מולחים מולחים מולחים מולחים בתוחם בתוחם בה בל בחום בתוחם בתוחם בתוחם בל בחום בתוחם בתוחם בל בחום בתוחם בל בתוחם בתוחם בתוחם בל בות בנו לא בתוחם בתוחם בתוחם בתוחם בל בתוחם בתוחם בתוחם בל בות בתוחם בתוחם בל בתוחם בתוחם בל בתוחם בתוחם בל בתוחם בתוחם בתוחם בל בתוחם בתוחם

תום' ר"י הזקן

ומאי ניהו. דלא איירי כהו כרישא דמחוי׳. וכוי). דהני (וכוי) ודאי וותר (וכו) וואר לא אקרי קהל. בן ט׳ שנים ויום אחד. כלומר בן ט' שלמים ביאתו ביאה, וכן בת ג' ויום אחד פי' בת ג' דניהוו שלמים [ד]לקח* קצת משנה אחרת. פסלוה. לכהנת מן הכהונה ומן . התרומה. ולויה וישראלית פסול. שמקצת זרעו פסול , ... אע"פ שקצתו כשר, כגון פסולים ונקבותיו כשרות. . פוסל. אשה בביאתו ובהא פוסל. אשוז בביאונו זבוהא פליג עליה רשב״ג. וכל שאין זרעו פסול. כלל, . כגוז מצרי שני שזרעו הוא אשה בביאתו ובהא פליג ר' יוסי את"ק.

> *אולי צ"ל: שיכנס ק בשנה אחרת

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי גינהו גיורת פחותה בו'. וא"מ אמאי לא פריך הא מנא ליה רישא דגר מומר בממזרת כדפריך לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא מנא ליה רישא אלא עיקריה אאידך קושיא סמיך ר' יהודה

אוסר אהייא: והרי גר דמותר בבהגת ומותר בממזרת. וא"ת מאי מכריך והרי הטעם שהוא מותר לפי שלא הוזהרו כשרות להיטא לפסולים שלא הוזהרו כשרות להיטא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמרינן דכהן אסור בגיורת ומותר אסור ר"ל כל שמותר לבא בקהל מטעם יחום אסור ליקח ממזרת ונראה לפרש" הרי גר שנשא בת ישראל שהבת מותרת לכהן ומותרת בממזר כר"א בן יעקב וכה"ג פמוזר מריד במחוד:

. פריך בסמוך: דת"ק סבר ממזר מאחותו הוי ממזר. ואם תאמר היכי משתמע פלוגתייהו ממתני' ופירש הקונטרס דה"ק כל הנולדים מאיסור ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות ב עכ"ל ולא נהירא דדוחק הואג לכך פר"י דה"ק ש כל האסורין לבא בקהל שאפילו קידושין אין תופסין בהסד כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שבא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות דחין קידושין תופסין בהם כולן מותרין לבח זה בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא מפסי קידושין: מאי קא משמע לן תנינא כו' ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין. ופירושו כמו תנינא חדא זימנא דלעילי דאבא שאול דהוה ליה למיתנייא התם גבי מילתא דר׳ יהושע וכן היה ר׳ יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי איצטריך למיפרך תנינא ליפרך דר' יהודה אדר' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה דאין ממזר אלא מחייבי מיתות ב"ד ובמסכת יבמות (דף מט.) קאמר לא יגלה כנף אביוט איירי באנוסת אביו שהיא בלאו וסמיך ליה לא יבא ממזר משמע שממזר הוה אפי׳ מחייבי לאוין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכים במשנה תורהט וי"ל דר׳ יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב בין לא יקח ובין לא יגלה הוי מיותר דהשתא אנוסת אביו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אביו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשת אביו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אביו הוי ממזר

: טפי לא הוי ממזרדי ושניהם

ישמים מצרי ואדומי כותי וגתין חקד וממזר שבאו על הכהגת ועל הלויה ועל בת ישראל [פסלוה] ∞ר' יוםי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל רבן שמעון בן גמליאל אומר

הכי קאמר. כלומר לעולם ר' יחודה אגר בממזרת קאי דשמע ליה למ"ק דאיירי בה והאי בקהל $^{\circ}$ דקאמרת קהל כהונה הוא דכהן אסור בגיורת ואפי' פחותה מבת ג' שנים דלאו בת ביאה היא ואין שם משום חשש זנות דכתיב (יחוקאל מד) כי אם בתולות מזרע בית שם משום חשש זנות דכתיב (יחוקאל מד)

ישראלם: ודלא כר"ש. דאמר לקמן בפירקין (דף עת.) גיורת פחותה מבת ג' כשירה לכהונה. וה"ק כל האסורין לבא בקהל כהונה ומאי ניהו דמרבי האי כללא יתר על הראשונים שאסורין בקהל ישראל גיורת שפחותה מבת שלש שנים וכ"ש יתירה על בת שלש שנים מותרין הנך אסורין גיורות וממזרים ונתיני ושתוקי לבא זה בזה: ונוקמה בכם שלש. ולח בפחות ונימא דפחותה מותרת לכהן ובה לא איירי: א"כ. דכר"ש מיתוחמא דפחותה מותרת לכהונה והוא לא החיר לבא בחתורת אלא האסורין לבא בכהונה הוי משמע האי דפחותה אית ליה דאסורה לממזר: מלידה תברה. תשובתו מוכנת לנידו: אסורין לבא זה בזה. בתמיה היא בממזר וממזר בה והרי גיורת וכו׳ דכיון דקהל גרים לאו קהל הוא לא שנא פחותה ל"ש יתירה ועל כרחיך תנא דידן מדשרי יתירה על בת שלש לממזר ש"מ אית ליה קהל גרים לא איקרי קהל: וכללא הוא. בתמיה דכל האסורין לכהן מותרין לממזר: וסו הא מוסר אסור. מדלא החיר לבא בממזרתש אלא האסורות לכהנים הא המותר בקהל כהונה אסור בממזרת: והרי גר כו'. כיון דאית ליה קהל גרים לא איקרי קהל: אלא אמר רב נתן. לא תימא כל האסורין דתקשי לך אלמנה לכ"ג ותיקשי לך גר מדוקים אלא ה"ק ת"ק כל שבתו אסורה לכהונה ומאי ניהו דמוסיף האי כללא על האסורין לישראל גר שנשה גיורת וכר׳ הליעור בן יעקב דאמר במתני' (לקמן דף עז.) גר שנשא גיורת בתו פסולה לכהונה מותרים לבא זה בזה והיינו גר מותר בממזרת וממזר בו דאילו בגר שנשא ישראלית לא מצית לאוקמה דמאן שמעת ליה דאמר כהן אסור לישא בתו ר' יהודה דאמר במתני' (שם) בת גר זכר כבת חלל זכר ומדסיפא ר' יהודה דקתני ר' יהודה אוסר רישא לאו ר' יהודה להכי מוקמי לה כר"א בן יעקב ושמעיה ר' יהודה לת"ק דחית ליה קהל גרים לא איקרי קהל ופליג עליה: כר' דוספאי בר' יהודה. ס"ל לתנא דידן דאמר (שם) בנות ישראל מקוה טהרה לחללים: ותו הא

המוחר. לישה כהן בתו חסור לבה

באסורין: והרי גר שנשא בת ישראל

כו'. ומותר לבא בממזרים דהא אמר

קהל גרים לאו קהל הוא: ממור

תורה אור השלם 1. לא יָבא מַמְנֵור בְּקְהַל יִי גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לא יָבא לוֹ בָּקְהַל יִיִּ: דברים כג ג

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה ממזר וכו' מיתות ב"ד הק"ד:

.700 1 = 1100

מוסף תוספות א. דסמיך אהא דמצי למיפרך. ת"י גמהלש"ל. על גילול לחלת לבת"ל לו גילול לחלת לבת"ל לפרש כל האטורים לבא ידרות נמי הכי את ליה ידרות נמי הכי את ליה הדה. מוס" הלא"ל. ג. דחייבי לארון נמי הכי את ליה שחיים לבא בקהל. עס. בכל קהל שיש קהל שין להם בו תפיסת קדושין, עס.

מאחות. כריתות: ממור מאשת מינות (מ): איכא בינייהו. שלאו בגר איפליגו אלא דקסבר" יש ממור מחייבי כריתות וה"ק כל הנולדים מאיסורי ערוה ממורים הם ומותרים לבא זה בזה ש הני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות כגון א"א דכולן ממורים הם ור' יהודה אוסר י' לבא חייבי כריתות בבני חייבי מיתות כגון א"א דכולן ממורים הם ור' יהודה אוסר י' לבא חייבי כריתות בבני חייבי מיתות וטעמא מפורש ביבמות (דף מנו): סנילא. פלוגמא אחריתי במתני' בתנאי אחריני ולמה ליה לרבי למיתני לתתני בבי ניתני החם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: שהוא בלא יבא. אע"פ שאינו אלא בלאו הולד ממור: כל שחייבין. על אותה ביאה כרת בידי שמים: כל שחייבין עליו מיחם ב"ד. אבל חייבי כריתות לא וטעמא דכולהו מפרש ביבמות (שם): שחייבין. על אותה ביאה כרת בידי שמים: כל שחייבין עליו מיחם ב"ד. אבל חייבי כריתות לא איקרי קהל דהא לא חזו לבא בקהל: ה"ק. זה בזה. הם בממורים וממורים בהם: אי הכי אמאי ר' יהודה אומר. הני ודאי לא איקרי קהל דהא לא חזו לבא בקהל: ה"ק. כלומר וכולה חד תנא הוא: בן ע' שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני וכו' דבכי האי זימנא חזי לביאה: פסלוה. לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולקתן מפרש מאי בינייהו: